Dosar nr. 4r-1219/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25029349-02-4r-03042025 Judecător Veaceslav Cernalev

D E C I Z I E
în numele Legii

18 mai 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,
în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Denis Băbălău
Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Cimpoi Ruslan în interesele lui Turcu Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2025 în cauza contravențională la contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI06 408669 din 31 ianuarie 2025, întocmit de către Inspectoratul de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, în baza art. 342 din Codul contravențional,-

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 28 februarie 2025 avocatul Ruslan Cimpoi în interesele lui Turcu Ion a depus în cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI06 408669 din 31 ianuarie 2025 și împotriva deciziei din 31 ianuarie 2025 de remitere a cauzei în instanța de judecată, întocmite de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău în temeiul art. 342 din Codul contravențional.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2025 s-a declarat inadmisibilă contestația înaintată de către avocatul Ruslan Cimpoi în interesele lui Turcu Ion împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI06 408669 din 31 ianuarie 2025, întocmit de către Inspectoratul de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, în baza art. 342 din Codul contravențional. A fost explicat avocatului Ruslan Cimpoi că, în corespundere cu prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, este în drept să conteste doar

decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.

La data de 22 martie 2025, în termenul legal de contestare, avocatul Cimpoi Ruslan în interesele lui Turcu Ion a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2025, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediu Buiucani din 10 martie 2025, cu trimiterea cauzei la rejudecare în primă instanță, pentru a fi soluționată contestația în fond, în condițiile în care, Turcu Ion a fost lipsit de un grad de jurisdicţie.

În susținerea recursului se invocă că este vădit ilegală pentru că ”Decizia” agentului constatator Ion Chelari de a întocmi în privința lui Turcu Ion un proces-verbal cu privire la contravenție (cu încălcarea grosolană a procedurilor), apoi ”Decizia” agentului constatator Ion Chelari de a expedia acest proces-verbal spre examinare în instanța de judecată, reprezintă un veritabil act de inculpare în sensul art. 6 din CEDO, sau generic spus o acuzație pentru că jurispurdența CEDO nu face distincție între faptele ilicite de natură penală, contravențională sau delictele civile.

A respinge ca inadmisibile contestațiile împotriva deciziilor agentului constatator doar pentru că blanchetele completate de către agentul constatator nu poartă titlul de "Decizie", ci titlul de proces-verbal cu privire la contravenție, vine în contradicție cu realitatea obiectivă și cu voința legiutorului menționată în cuprinsul art. 448 alin. 1) din Codul Contravențional, astfel încît, rămâne fără nici un efect juridic dreptul persoanei de a contesta legalitatea procedurilor inițiate de către agentul constatator cu ocazia constatării faptei contravenționale. Cu alte cuvinte, agentul constatator poate să-şi facă de cap cum vrea, să întocmească procese-verbale contravenționale în privința oricui vrea "muşchiul lui", fără asigurarea dreptului la apărare, a dreptului la interpret, cu ignorarea desăvîrşită a art. 384 şi 443 din Codul Contravențional, iar pretinsul contravenient, căruia i se impută comiterea contravenției (în speță Turcu Ion) nu are nici un drept de a contesta aceste acțiuni şi decizii ilegale, doar pentru că "Blancul" completat de către polițist poartă denumirea de proces-verbal.

Altfel spus, această hotărîre reprezintă un precedent foarte periculos, pentru că reprezintă un soi de ”denegare de dreptate”, sau refuzul instanței de a soluționa contestația în fond, din cauza interpretării înguste și eronate a dispozițiilor legale cu privire la ceea ce reprezintă "obiectul contestației" în viziunea legiutorului și ce reprezintă "decizia" agentului constatator în sensul art. 448 alin. 1) din Codul Contravențional.

Or, la baza întocmirii oricărui proces-verbal cu privire la contravenție, stă în primul rînd decizia agentului constatator luată, potrivit art. 440 şi următoarele din Codul Contravențional (de primire a sesizării, de efectuarea a unei minime cercetări sau anchete, de acumulare a probelor, de identificare a faptuitorului şi abia la final de completare a ”Blancului” care poate fi intitulat fie ”proces-verbal”, iar ulterior ”decizia asupra cauzei contravenționale” sau poate fi intitulat ”Deczie asupra cauzei contravenționale”), iar procedurile de constatare a faptei contravenționale în sensul

art. 440 şi următoarele din C. C. sunt supuse controlului de către instanță în temeiul art. 448 alin. 1) din Codul Contravențional. E foarte comod pentru instanță a examina numai decizii ale agenților constatatori care sunt intitulate ”Decizii”, iar abuzurile legalte de constatarea faptei contravenționale să fie ignorate, pentru că nu sunt "decizii”, ci proceseverbale (pentru că așa scrie pe blanc !).

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia.

Astfel, Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au

fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Analizând materialele cauzei, Colegiul constată că avocatul Ruslan Cimpoi, în interesele făptuitorului Turcu Ion a depus o contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI06 408669 din 31 ianuarie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău în baza art. 342 din Codul contravențional, și a deciziei agentului constatator, prin care a fost expediată cauza spre soluționare instanței de judecată în conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 1) din Codul contravențional. La caz, în mod efectiv, decizie de soluționare a cauzei agentul constatator nu a emis, ci doar a remis materialul spre examinare și emiterea deciziei de către instanța de judecată competentă. Respectiv, dispoziția de remitere a cauzei în instanța de judecată este o chestiune procedurală, dar nu o decizie asupra fondului cauzei.

Prin urmare, în vederea respectării cu strictețe a prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă și legală soluția instanței de fond de respingere a contestației ca inadmisibilă, în vederea asigurării respectării stricte a normelor procesuale incidente, or în speță, nu există o decizie asupra cauzei contravenționale emisă de agentul constatator care să poată fi supusă controlului judecătoresc.

Colegiul respinge argumentele părții apărării potrivit căreia procesul-verbal cu privire la contravenție ar constitui, prin el însuși, o „decizie” sau un „act de inculpare”, or, în dreptul contravențional național, legiuitorul a operat o distincție clară între: *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui*; *decizia asupra cauzei contravenționale, ca act jurisdicţional sau administrativ prin care se soluționează fondul cauzei.*

În acest context, art. 448 alin. (1) din Codul contravențional reglementează în mod expres obiectul contestației, limitându-l la decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Extinderea acestui obiect și asupra procesului-verbal ar echivala cu ignorarea voinței explicite a legiuitorului și cu substituirea instanței în competența normativă a acestuia.

Drept urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă materialelor cauzei și a adoptat o încheiere întemeiată de inadmisibilitate a contestație, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată fără modificări.

În conformitate cu art. art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de către avocatul Cimpoi Ruslan în interesele cet. Turcu Ion și menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Denis Băbălău

Judecătorii: Elisaveta Buzu

Vladislav Schibin